

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง
จังหวัดสมุทรสงคราม

The Factors Affecting Village Development of Tha Kha Subdistrict
Administrative Organization, Amphawa District, Samut Songkhram Province

ศุภเชษฐ์ ไรจน์เจริญศักดิ์*, สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง* และสุจิตรา สามัคคีธรรม*

Suppachet Rojcharoensak*, Suwimon Vongsingthong* and Sujittra Samakkeetham*

Corresponding Author E-mail: m6622010052@ipacific.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 374 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติพหุคูณถดถอยเชิงเส้น วิธี Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ร้อยละ 81.60 ($r = .816$) ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านค่านิยมร่วม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ร้อยละ 79.40 ($r = .794$) 4) ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (X_1) ปัจจัยด้านโครงสร้าง (X_2) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (X_3) ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน (X_4) ปัจจัยด้านบุคลากร (X_5) และตัวแปรสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ คือ ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม (X_7) สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม ได้ร้อยละ 77.8 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

*คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

*Faculty of Management Science, Pacific Institute of Management Science

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = .667 + .107X_1 - .222X_2 + .215X_3 + .138X_4 + .275X_5 + .309X_7$
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = .120Z_1 - .259Z_2 + .240Z_3 + .163Z_4 + .349Z_5 + .373Z_7$

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ, การพัฒนาหมู่บ้าน

Abstract

This research aims : 1) to study level of organizational management factors affecting village development, 2) to study level of village development, 3) to analyze the relationship between organizational management factors and village development, and 4) to investigate the organizational management factors affecting village development of Tha Kha Subdistrict Administrative Organization, Amphawa District, Samut Songkhram Province. Sample group used in this research is 374 people in Tha Kha Subdistrict Administrative Organization, Amphawa District, Samut Songkhram Province. The research instrument used for data collection was a questionnaire. Statistical for data analysis included frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypotheses were tested using Pearson's correlation coefficient and multiple linear regression analysis with the stepwise method.

The results of the research were as follows : 1) the overall level of organizational management factors affecting village development was at a high level, 2) the overall level of village development of Tha Kha Subdistrict Administrative Organization was at a high level, 3) organizational management factors were positively correlated with village development at a high to very high level, with a correlation coefficient of .816. The aspect with the highest correlation was shared values, with a correlation coefficient of .794, and 4) organizational management factors affecting village development, entered into the regression equation in order, were strategic factors (X_1), structural factors (X_2), management style factors (X_3), operational system factors (X_4), personnel factors (X_5), and shared values factors (X_7). These factors were able to explain 77.80 percent of the variance in village development. The forecasting equation in raw scores and standard scores were as follows:

The raw score regression equation

$$\hat{Y} = .667 + .107X_1 - .222X_2 + .215X_3 + .138X_4 + .275X_5 + .309X_7$$

The standard score regression equation

$$\hat{Z} = .120Z_1 - .259Z_2 + .240Z_3 + .163Z_4 + .349Z_5 + .373Z_7$$

Keywords : Organizational Management Factors, Village Development

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบล มีความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท มีส่วนสำคัญยิ่งในการทำให้ประชาชนในชนบทได้มีโอกาสในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2540) ที่ต้องการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการจัดสรรงบประมาณและกำหนดแนวนโยบายที่ชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติหลายแห่งกลับประสบปัญหาในการดำเนินงาน เช่น การบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพ การขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ การขาดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน หรือข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จของโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะในระดับหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสงคราม มีบทบาทในการพัฒนาหมู่บ้านทั้ง 12 หมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสงคราม ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดไว้ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 2) ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและสาธารณสุข 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และความปลอดภัย 4) ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว 5) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง (การแถลงนโยบายการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา, 2565)

การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา เมื่อพิจารณาข้อมูลจากผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 - 2567 พบว่า มีการดำเนินโครงการจำนวน 54, 66 และ 65 โครงการตามลำดับ โดยดำเนินการแล้วเสร็จคิดเป็นร้อยละ 62.96, 65.15 และ 60.00 ตามลำดับ จะเห็นว่ามีจำนวนโครงการพัฒนา ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ และไม่ได้ดำเนินการ ประมาณร้อยละ 35 - 40 ส่วนมากเป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าคา เช่น การไม่มีถนนที่ใช้สัญจรได้อย่างปลอดภัย ขาดแคลนไฟฟ้าแสงสว่าง และน้ำประปาหมู่บ้านไม่เพียงพอต่อความต้องการ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการ องค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ที่ยังขาดประสิทธิภาพ (รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 - 2567)

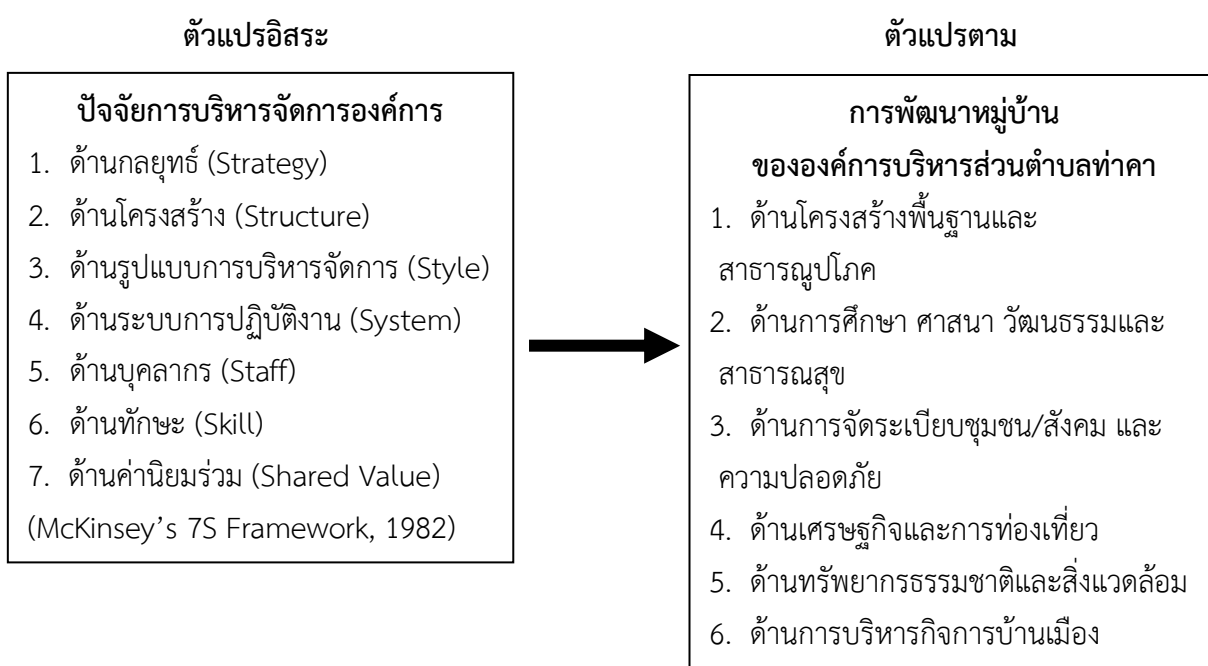
จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการองค์การของ McKinsey (McKinsey's 7S Framework, 1982) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ (Strategy) 2) ด้านโครงสร้าง (Structure) 3) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) 4) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) 5) ด้านบุคลากร (Staff) 6) ด้านทักษะ (Skill) และ 7) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Value) เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการ รวมถึงกำหนดนโยบายในการพัฒนาหมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดการบริหารจัดการองค์การตามแนวคิดของ McKinsey (McKinsey's 7S Framework, 1982) มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และกำหนดตัวแปรตามจากนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา (2565) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองของชุมชนหนึ่ง ๆ ซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนที่อยู่ภายในชุมชนตามขอบเขตอำนาจที่ได้รับจากรัฐบาลกลางหรือส่วนกลาง โดยจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีสิทธิตามกฎหมายในการตรา

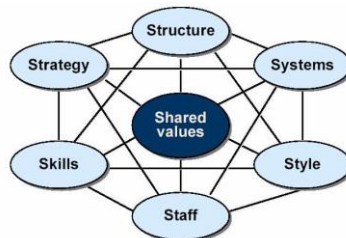
กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนมีงบประมาณที่มาจากการจัดเก็บภาษีและรายได้ในรูปแบบต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีเจ้าหน้าที่ หรือบุคลากรในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง (บุญอริ ยีหมะ, 2550)

2. แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

การพัฒนาชุมชน หมายถึง การเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ ปรับปรุงอย่างมีกระบวนการ (Process) และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีโครงสร้าง และแบบแผน (Planned and Structured Change) หรือมีการกำหนดทิศทางเป้าหมายที่แน่นอน (Ultimate Goal) ที่อาจเป็นไปได้ทั้งการกระทำของภาครัฐและภาคเอกชน หรือเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น เศรษฐกิจ การศึกษาเรียนรู้ สุขภาพอนามัย วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อให้มีความสามารถที่จะพึ่งตนเองได้ ในขณะเดียวกันยังอาจหมายถึงการเรียนรู้และการสร้างไว้ซึ่งทุนทางสังคม (Social Capital) ที่ชุมชนมีมาแต่ดั้งเดิม คือ ภูมิปัญญาระบบนิเวศ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณี ขนบธรรมเนียม ชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษาอีกด้วย (โกวิทย์ พวงงาม, 2562)

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรของ McKinsey

พื้นฐานแนวคิดของ 7S Model คือ องค์กร มีองค์ประกอบภายในที่สำคัญ 7 ประการซึ่งต้องทำงานให้สัมพันธ์สอดคล้อง (interconnected) และเสริมแรงซึ่งกันและกัน การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่ง จะกระทบต่อองค์ประกอบตัวอื่น ๆ ทั้งหมด จึงเป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบทั้งหลายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้น (ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงฆาร, 2566) ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

ภาพที่ 2 แบบจำลอง 7 องค์ประกอบที่สำคัญ ของ McKinsey

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วนิดา พิมเสน และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง โมเดลการบริหารแบบ 7S ที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการบริหารแบบ 7S ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ตัวแปรโมเดลการบริหารแบบ 7s สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร้อยละ 88.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศกุนิชญ์ ไซเนตร และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยการจัดการองค์กรตามแนวคิดของแมคคินซี (Mckinsey 7-S Framework) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกรณีศึกษา บริษัท ธนภูมิ อินเทอร์เน็ต จำกัด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม ปัจจัยด้านกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ ด้านทักษะความสามารถ ด้านระบบ ด้านโครงสร้าง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท ธนภูมิ อินเทอร์เน็ต จำกัด ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านบุคลากรและด้านรูปแบบการบริหาร ในการวิจัยนี้ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

พิเชฐ สุขเพสน์ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ดโดยรวม มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .634 และ ตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ดโดยรวม ทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 49.30

สุชาติ อนันตะ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการภายในองค์กรกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดยะลา พบว่า การบริหารจัดการภายในตามแบบจำลอง 7-S McKinsey อยู่ในระดับดี และมีรพ.สต. ผ่านเกณฑ์การประเมิน รพ.สต. ตีตรา ระดับ 5 ดาว จำนวน 75 รพ.สต. (ร้อยละ 92.6) โดยการบริหารจัดการภายใน รพ.สต. ตามแบบจำลอง 7-S McKinsey มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ผลการประเมินการพัฒนาตามเกณฑ์ รพ.สต. ตีตรา ในจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($r = 0.70$)

ทวีศักดิ์ สายอ่อง และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการองค์กรตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ โรงพยาบาลชุมชนสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตสุขภาพที่ 11 ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีระดับคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่อการบริหารจัดการองค์กรตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ภาพรวมอยู่ในระดับสูง

ปรียาพร ประรณกุล และวศิน เหลี่ยมปรีชา (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบการบริหาร (7s) กับความสำเร็จของธุรกิจโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญขององค์ประกอบการบริหาร 7 ด้าน พบว่า ด้านระบบ มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านรูปแบบการบริหาร ระดับความสำเร็จในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบการบริหารกับความสำเร็จ ในภาพรวม มีทิศทางความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน คือ องค์ประกอบทางการบริหารทั้ง 7 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ

เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับ รางวัลในจังหวัดภาคกลางด้วยเทคนิค 7S โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทำให้ทราบว่า การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลในจังหวัดภาคกลางด้วยเทคนิค 7S ตัวแปรทั้ง 7 ตัวของ McKinsey มีความเชื่อมโยงกันทั้งหมด

วัฒนา แก้วแย้ม (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติ ด้านการแพทย์และสาธารณสุขของหน่วยบริการระดับปฐมภูมิ ตามมาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตีตรา จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ ด้านขนาดโครงสร้าง ส่วนใหญ่เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลขนาดใหญ่ บุคลากรตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข และบุคลากร ตำแหน่งข้าราชการ การบริหารจัดการองค์การทั้ง 7 ด้าน มีระดับความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผลการพัฒนาคูณภาพห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุขตามมาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตีตรา อยู่ในระดับดีมาก และผลการพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการด้านการแพทย์และสาธารณสุขของ มาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตีตรา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านขนาดโครงสร้างของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และด้านทักษะความสามารถบุคลากร ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัย สามารถร่วมกัน อธิบายของสมการถดถอย ได้ร้อยละ 46.30

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งหมด 12 หมู่บ้าน จำนวน 5,545 คน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2568 สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2568)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ที่ใช้ในการวิจัยจากการคำนวณโดยใช้สูตร Taro Yamane (1973, 727) ที่ระดับความสำคัญทางสถิติ .05 ค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ได้จำนวนตัวอย่างจำนวน 374 คน วิธีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุม ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งตามหมู่บ้านของประชากร จากนั้นใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ข้อมูลหลัก 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ประกอบด้วย ด้านการกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และด้านค่านิยมร่วม ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและสาธารณสุข ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และความปลอดภัย ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง และส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบน

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความสัมพันธ์ คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน (Pearson)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) เพื่ออธิบายปัจจัยของตัวแปร แล้วสร้างสมการพยากรณ์ โดยวิธี Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	200	53.48
หญิง	174	46.52
รวม	374	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	31	8.29
21-30 ปี	55	14.71
31-40 ปี	88	23.53
41-50 ปี	112	29.94
51-60 ปี	69	18.45
มากกว่า 61 ปี	19	5.08
รวม	374	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	123	32.89
มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	220	58.82
ปริญญาตรี	31	8.29
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	374	100.00
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพ		
เกษตรกร	186	49.73
รับจ้าง	128	34.22
ธุรกิจส่วนตัว	51	13.64
รับราชการ	9	2.41
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	374	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 53.48 มีอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.94 มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 และประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 49.73

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวม และรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้าน	n = 374		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยด้านกลยุทธ์	3.98	0.59	มาก
2. ปัจจัยด้านโครงสร้าง	4.05	0.61	มาก
3. ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ	3.96	0.59	มาก
4. ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน	3.91	0.62	มาก
5. ปัจจัยด้านบุคลากร	3.89	0.67	มาก
6. ปัจจัยด้านทักษะ	3.88	0.65	มาก
7. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม	4.08	0.64	มาก
เฉลี่ย	3.97	0.52	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีปัจจัยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ด้านโครงสร้าง ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.31) ด้านกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.59) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.59) ด้านระบบการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.62) ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.67) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.65)

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวม และรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอบำพูน จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน

การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่าคา อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม	n = 374		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	3.89	0.68	มาก
2. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสาธารณสุข	4.09	0.57	มาก
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และความปลอดภัย	3.89	0.54	มาก
4. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	3.86	0.69	มาก
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.86	0.69	มาก
6. ด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง	3.92	0.66	มาก
เฉลี่ย	3.92	0.53	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสาธารณสุข ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.66) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.68) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.54) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.69) และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.69)

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม	ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และสาธารณสุข	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและความปลอดภัย	ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการบริหารกิจการบ้านเมือง	โดยรวมการพัฒนาหมู่บ้าน
ปัจจัยด้านกลยุทธ์	.450**	.442**	.434**	.548**	.480**	.383**	.556**
ปัจจัยด้านโครงสร้าง	.433**	.561**	.410**	.385**	.424**	.429**	.531**
ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ	.572**	.491**	.573**	.491**	.593**	.617**	.676**
ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน	.623**	.487**	.631**	.571**	.661**	.561**	.717**
ปัจจัยด้านบุคลากร	.645**	.634**	.567**	.662**	.691**	.657**	.783**
ปัจจัยด้านทักษะ	.596**	.578**	.516**	.520**	.559**	.578**	.677**
ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม	.671**	.639**	.524**	.700**	.707**	.655**	.794**
โดยรวมปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ	.688**	.661**	.629**	.669**	.710**	.670**	.816**

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอยู่ในระดับสูงมาก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ร้อยละ 81.60 ($r = .816$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านค่านิยมร่วม มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอยู่ในระดับสูงมาก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ร้อยละ 79.40 ($r = .794$)

5. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ค่าอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวม วิธี Stepwise

ตัวแปร	Regression Coefficient (Stepwise)				
	B	S.E.	Beta	t	Sig.
1. ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (X ₁)	.107	.031	.120	3.410	.001**
2. ปัจจัยด้านโครงสร้าง (X ₂)	-.222	.034	-.259	-6.487	.000**
3. ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (X ₃)	.215	.032	.240	6.760	.000**
4. ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน (X ₄)	.138	.034	.163	4.112	.000**
5. ปัจจัยด้านบุคลากร (X ₅)	.275	.035	.349	7.789	.000**
6. ปัจจัยด้านทักษะ (X ₆)	-	-	-	-	-
7. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม (X ₇)	.309	.033	.373	9.397	.000**

ค่าคงที่ (Constant) = .667, R² = .778, S.E.E. = .24950, F = 214.458

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ โดยรวม ทั้ง 7 ปัจจัย สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ได้ร้อยละ 77.8 มีค่า R² = .778 มีค่า S.E.E = .24950 และมีค่า F เท่ากับ 214.458 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (X₁) ปัจจัยด้านโครงสร้าง (X₂) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (X₃) ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน (X₄) ปัจจัยด้านบุคลากร (X₅) และตัวแปรสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ คือ ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม (X₇) สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = .667 + .107X_1 - .222X_2 + .215X_3 + .138X_4 + .275X_5 + .309X_7$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = .120Z_1 - .259Z_2 + .240Z_3 + .163Z_4 + .349Z_5 + .373Z_7$

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภอมักพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา พิมเสน และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง โมเดลการบริหารแบบ 7S ที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอดำรงท่าดี จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการบริหารแบบ 7S ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สายอ่อง และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการองค์การตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ โรงพยาบาลชุมชนสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตสุขภาพที่ 11 ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการองค์การตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ภาพรวมอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพร ประรณกุล และวศิน

เหลียมปรีชา (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการบริหาร (7s) กับความสำเร็จของธุรกิจโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสำคัญขององค์ประกอบการบริหาร 7 ด้าน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการองค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศขององค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลในจังหวัดภาคกลางด้วยเทคนิค 7S โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา แก้วแย้ม (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติ ด้านการแพทย์และสาธารณสุขของหน่วยบริการระดับปฐมภูมิ ตามมาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลติดดาว จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการองค์การทั้ง 7 ด้าน มีระดับความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านค่านิยมร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สายอ่อง และคณะ (2563) พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการองค์การมากที่สุด คือ ด้านค่านิยมร่วมและวัฒนธรรมองค์กร

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา พิมเสน และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง โมเดลการบริหารแบบ 7S ที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นในเขตอำเภอดำรงท่าดี จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพขององค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชฐ สุขเพ็ญ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า มีความสัมพันธ์โดยรวมในทิศทางเดียวกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ร้อยละ 81.60 ($r = .816$) สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปริญญาพร บรรณกุล และวศิน เหลี่ยมปรีชา (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการบริหาร (7s) กับความสำเร็จของธุรกิจโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการบริหาร มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจโฮสเทล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวม เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ($r = .682$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ อนันตะ (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการภายในองค์กรกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการภายใน รพ.สต. ตามแบบจำลอง 7-S McKinsey มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการประเมินการพัฒนาตามเกณฑ์ รพ.สต. ติดดาว ในจังหวัดยะลา ($r = .70$)

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ได้ร้อยละ 77.8 มีค่า $R^2 = .778$ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องงานวิจัยของ วนิดา พิมเสน และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง โมเดลการบริหารแบบ 7S ที่มีผลต่อประสิทธิภาพขององค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นในเขตอำเภอดำรงท่าดี จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรโมเดลการบริหารแบบ 7S สามารถรวมกันทำนายระดับประสิทธิภาพขององค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นได้ร้อยละ 88.10 (Adj. $R^2 = .881$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกุนิษฐ์ ไชยเนตร และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง

ปัจจัยการจัดการองค์กรตามแนวคิดของแมคคินซี (McKinsey 7-S Framework) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกรณีศึกษา บริษัท ธนภูมิ อินเทอร์เน็ต จำกัด พบว่า ตัวแปรปัจจัยการประเมินองค์กร ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 63 ส่งผลในทิศทางบวก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

(1) ปัจจัยการบริหารจัดการองค์กร ด้านบุคลากร ควรส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการทำงานร่วมกันมากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

(2) ปัจจัยการบริหารจัดการองค์กร ด้านทักษะ ควรส่งเสริมบุคลากรให้สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

(3) การพัฒนาหมู่บ้าน ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในตำบล ให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวทราบ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

(4) การพัฒนาหมู่บ้าน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรรณรงค์ลดการใช้สารเคมี หรือวัสดุที่ก่อมลพิษ พร้อมทั้งให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับผลกระทบจากสารเคมี ซึ่งจะช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชน ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมมากขึ้น

(2) ควรมีการศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนในการพัฒนาหมู่บ้านของ ตำบลท่าคา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

(3) ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้นำชุมชน และประชาชนในตำบล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของปัญหาความเดือดร้อนในตำบล

บรรณานุกรม

โกวิทย์ พวงงาม. (2562). การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : ธรรมสาร.

ทวีศักดิ์ สายอ่อง, สุปรียา แก้วสวัสดิ์ และวิดา กวานเทียน. (2563). การบริหารจัดการองค์กรตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ของห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ โรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตสุขภาพที่ 11, วารสารเทคนิคการแพทย์. 48(1), 7297.

บุญศรี ยี่หมะ. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร ปรรณากุล และวศิน เหลี่ยมปรีชา. (2563). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการบริหาร (7s) กับความสำเร็จของธุรกิจโฮสเทลในเขตอำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่, วารสารการจัดการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 7(2), 88.

ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร. (2566). องค์ประกอบ 7 ประการภายในองค์กรซึ่งต้องทำให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน.

ค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2568, จาก <https://drpiyanan.com/2021/05/27/7s-model-mckinsey/#content>

- พิเชฐ สุขเพสน์. (2563). **ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด**. รายงานวิจัยปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วนิดา พิมเสน, สัณญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง และละมัย ร่มเย็น. (2567). **โมเดลการบริหารแบบ 7S ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร**. รายงานวิจัยสาขารัฐประศาสนศาสตร์. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วัฒนา แก้วแย้ม. (2562). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการพัฒนาระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุขของหน่วยบริการระดับปฐมภูมิ ตามมาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดกระบี่**. รายงานวิจัยปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศกุนิชญ์ ไชยเนตร, สมพล ท่งหว่า, ทองฟู ศิริวงศ์ และประคอง สุคนธจิตต์. (2564). **ปัจจัยการจัดการองค์กรตามแนวคิดของแมคคินซี (Mckinsey 7-S Framework) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานกรณีศึกษา บริษัท ธนภูมิ อินเทอร์เน็ต จำกัด**. รายงานวิจัยคณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ อนันตะ. (2563). การบริหารจัดการภายในองค์กรกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดยะลา, **วารสารวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ**. 2(2), 36.
- สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง. (2568). **สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร (รายเดือน)**. ค้นเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth>
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2540). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. ค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2568, จาก <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2540/A/055/1.PDF>
- เสาวนารถ เล็กเลอลินธุ์. (2562). **การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง**. รายงานการวิจัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา. (2565). **การแถลงนโยบายการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา**. สมุทรสงคราม : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา. (2565). **รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ระหว่างเดือนตุลาคม 2564 ถึง เดือนกันยายน 2565)**. สมุทรสงคราม : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา. (2566). **รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (ระหว่างเดือนตุลาคม 2565 ถึง เดือนกันยายน 2566)**. สมุทรสงคราม : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา. (2567). **รายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (ระหว่างเดือนตุลาคม 2566 ถึง เดือนกันยายน 2567)**. สมุทรสงคราม : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา.
- Robert Waterman and Tom Peters. (1982). **In Search of Excellence**. New York : Harper & Row.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis (3rd Edition)**. New York : Harper & Row.